

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan popoldne, izvenati nedelje in praznike. Inzerati: do 30 petih vrst 4 2 D, do 100 vrst 4 2 D 50 p, večji inzerati petih vrst 4 D; notice, poslano, izjave, reklame, preklic beseda 1 D; Popust po dogovoru. — Inzeratni davek posebe. Vprašanjem glede inzeratov naj se priloži znakma za odgovor.

Uredništvo „Slov. Naroda“ Knafljeva ulica št. 5, I. nadstropje Tolon št. 34. Dopise sprejema le podpisano in zadržano frankovano. Rokopisov se ne vrača. Posamezne številke: v Jugoslaviji od 4—6 str. po D. 1'50, 8 in več 2 D. V inozemstvu 4—6 str. 2 D., 8 in več po 3 D. Poština plačana v gotovini.

„Slovenski Narod“ velja:	V Jugoslaviji		V inozemstvu
	V Ljubljani	po pošti	
12 mesecev	Din 240—	Din 240—	Din 360—
6	120—	120—	180—
3	60—	60—	90—
1	20—	20—	30—

Pri morebitnem povišanju se ima daljša naročilna doplačati. Novi naročniki naj pošljejo v prvi naročnino vedno po nakazu in Na samo pisarna naročila brez poslatve denarja se ne moremo ozirati.

Uredništvo „Slov. Naroda“ in „Narodna tiskarna“ Knafljeva ulica št. 5, pritličje. — Telefon št. 304.

ČRKARSKA PRAVDA.

»Da pravda se ti može morbiti, za kar so se nekdanji Abderiti. Prešeren.

Slovenec smo veliki pravdarji za malenkostne stvari, zato pa brez vsakega širšega obzorja o velikih vprašanjih. Sedaj smo se vrnili za sto let nazaj in smo zopet obnovili staro »črkarsko« pravdo, katero je nekoč tako žgoče persifliral nedosegljivi Prešeren. Kaša ne bo nič bolj zabejena in nič bolj polita, naj se piše tako ali tako — je zaklical Prešeren. Glejmo, kakšna bo kaša, kako se piše, to je postranska stvar! Sedaj ni krega radi bohoričice in metelčice, pač pa radi cirilice in latinice.

Pred vojno se je med Slovenci podučevala gotica vsaj že v tretjem razredu osnovne šole. Po mnogih šolah se je gotica učila še v prvem razredu. Mnogo je bilo tudi takih šol, kjer se je izključno podučevala gotica, tako da otroci latinice niti znali niso. Gotica je gotovo veliko manj lepa, praktična in potrebna kakor pa je sedaj cirilica. A nikdar se ni pri nas s takim zaničevanjem in s tako aroganco pisalo proti gotici, kakor se piše sedaj proti cirilici! Kako to? —

Stvarno pa je dandanes položaj takšen:

Večji del našega naroda zna cirilico in latinico, toda lažje se poslužuje cirilice — to so skoraj vsi Srbi. V Srbiji se je namreč že pred vojno tudi po ljudskih šolah poučevala latinica, tako da Srb pozna obe pisavi, toda cirilsko je bolj vajen.

Drugi, za njim največji del, zna cirilico in latinico, toda lažje se poslužuje latinice. To so bosanski Muslimani, večina Hrvatov in nekaj Slovencev. Na Hrvaškem se je namreč že pred vojno po krajih, kjer prebiva znaten del Srbov, po šolah poučevala tudi cirilica, tako da dober del Hrvatov zna tudi cirilico.

Tretji, najmanjši del, so oni, ki znajo samo latinico. To je večina Slovencev in del Hrvatov.

Tako je dejansko stanje. Drugo dejstvo, katero je treba poudarjati, je:

Latinica je za one, ki jo rabijo, izključno samo materijalno sredstvo za izražanje misli, in nič drugega. A cirilica je za protivno stran ne samo sredstvo za izražanje misli, nego tudi znaten narodni element. Cirilica je bila za Srbe od nekdaj narodna pisava, narodni znak, ki jih je ločil od drugih narodnosti. Avstrija je cirilico preganjala, radi nje so bili ljudje internirani, zapirani in obešeni. Ko je Avstrija zasedla

Srbijo, je takoj prepovedala cirilico in sledovi tega barbarstva se še sedaj vidijo po beogradskih ulicah. Tako je cirilica postala neki simbol narodnosti in zbog tega bi bila za Srba veliko večja žrtev, da se odreče cirilice, kakor pa za nas latinice.

Ako bi Srbi koncem leta 1918. prišli v Zagreb in v Ljubljano ter takoj prepovedali latinico, kakor so to storili Avstrijci v Srbiji, bi to bilo sicer zelo nepolično, toda mi bi smeli samo reči: »Kolo se je obrnilo.«

Ako bi se bila vojna sreča obrnila na nemško stran, bi sedaj, ali vsaj v doglednem času Slovenci rabili gotico, kakor pišejo ž njo lužički Srbi in Mazurji v Srbiji bi se pa uvedla latinica.

Toda obrnilo se je tako, da smo lahko zadovoljni. Odredilo se je, da sta cirilica in latinica enakopravni. Pri tem je gotovo cirilica več žrtvovala, prvič ker je bolj razširjena in drugič, ker ima za Srba drugačen narodni pomen kakor pa za nas latinica.

Ta rešitev je bila gotovo najpametnejša. Sedaj je samo vprašanje, kako to ravnopravnost v dejanju izvesti. To je mogoče na dva načina:

Ali se čisto mehanično odredi, da se mora ena pisava rabiti poleg druge, vsaka državna tiskovina mora biti dvopismena, akt, ki se pošlje latinu, mora biti latinski, cirilcu cirilski itd. — ali pa se enostavno reče, da sta obe pisavi enakovredni in vsakdo naj rabi ono, ki se mu v danih razmerah zdi praktičnejša.

Prva rešitev bi silno komplikovala in podražila upravo. Vsaka tiskovina bi morala biti dvopismena, tudi tam, kjer je to praktično čisto nepotrebno, na primer v notranjem poslovanju v ministrstvih itd. Vsak, tudi najmanjši urad bi moral biti dvopismen, vsaka tipkarica bi morala znati dve pisavi in imeti dva pisalna stroja. Ali pa bi morali biti pri oblastih posebni uradi za prepisovanje in če bi hotel kak cirilski župan v Liki poslati dopis sosednjemu latinskemu županu, bi moral najprej iti dopis v Karlovac, da ga prepíšejo! Uprava bi postala s tem mnogo dražja, mnogo bolj počasna in nerodna.

Veliko pametnejše je bilo, da se je reklo: Vsakdo naj piše, kakor mu lažje teče izpod peresa in kakor misli, da bo lažje dosegel svoj namen, to je, da ga bo razumel oni, kateremu piše. Ta način je gotovo najenostavnejši, najcenejši in za nikogar krivičen. Seveda se pri tem lahko zgodijo neprilike na eni in na

drugi strani, ki pa nikakor ne bodo težke. Lahko se zgodi, da dobi slovenski župan dopis, pisan s cirilico, katere ne zna čitati, kakor je včasih dobil dopis z gotico. Toda on bo lahko dobil koga, da mu ga prečita — učitelj, poštarica, šolski otrok itd.

To je navsezadnje še vedno lažje in cenejše, kakor pa, če bi moral dopis najprej nekam v prepisovanje. A istako se Srbu lahko zgodi, da dobi latinski dopis, katerega težko prečita, čeprav se je v šoli učil nekaj latinice. Če se bodo Slovenci branili cirilice, se bo

do Srbi branili latinice in škoda bo na latinski strani. Črkarska pravda je bila neumna pred sto leti, sedaj bi pa bila zelo škodljiva. Doslej tega sovraštva do latinice med Srbi še ni in pripovedovanje, da po ministrstvih zaviljajo služilji sir v latinski pisane akte, so enostavne laži, tudi če se trosijo na katoliški podlagi. A lahko bi prišlo tudi to. Toda doslej vlada med Srbi v tem oziru še taka ravnodušnost, da se celo v notranjem poslovanju napiše akt s cirilico ali z latinico, kakor je ravno stroj pri roki.

Italijanski parlament nekdanj in sedaj.

Sedaj, ko so pred vrati italijanske parlamentarne volitve, bo čitatelje »Slovenskega Naroda« brez dvoma zanimalo, kako se je razvijal parlamentarizem v Italiji od prvega svojega začetka pa do danes. Naj torej podam kratek pregled.

Italijanska ustava je plod prvih revolucionarnih gibanj »risorgimenta« in je bila proglašena za tedanje kraljevino Sardinijo 14. marca 1848. Kralj Karel Albert je pod pritiskom nacionalistov 9. oktobra 1847. odsvolil ustavi sovražno vlado in pet mesecev pozneje je bila že proglašena ustava, ki je še dandanes temelj italijanskega državnega življenja. Trinajst dni po razglasitvi ustave, 17. marca 1848., je bil proglašen potem prvi volilni zakon, na čigar podlagi so se vršile prve volitve že 27. marca 1848. Ta parlament se je imenoval »subalpinski parlament« in je zboroval v Torinu. Volilo se je po sistemu enomandatskih volilnih okrajev, katerih je vsa kraljevina štela 204. Volilna pravica je bila zelo ozka: volili so le veliki posestniki, visoki državni in zasebni funkcionarji, osebe z akademskimi naslovi itd. Volilcev je bilo zelo malo, tako da so bili nekateri poslanci izvoljeni z naravnost smešno majhnim številom glasov. Tako je bil n. pr. Giuseppe Garibaldi pri volitvah 1. oktobra leta 1848. izvoljen v volilnem okraju Cicagna z 18 glasovi, grof di S. Martino pa 22. julija 1849 v okraju Torriglia celo samo s 6 glasovi, pri naslednjih volitvah pa s 13.

Ko so se priključile kraljestvu Sardiniji južnoitalijanske pokrajine (1860), se je število poslancev zvišalo od 204 na 387 in 17. decembra 1860 je parlament sprejel nov volilni zakon, ki je kolikorotliko razširil volilno pravico. Določil se je census 40 lir, s čimer pa je še vedno ostala ogromna večina državljanov izključena od volilne pravice. Ker so se v istem letu priključile sardinski kraljevini tudi srednjeitalijanske pokrajine, je število poslancev naraslo na 443, po priključitvi Benečije leta 1866.

na 493 in končno po zavzetju Rima leta 1870. na 508.

Leta 1880. se je pričelo gibanje za splošno in enako volilno pravico, toda načrt ni prodir in je bil v parlamentu 15. junija leta 1881. sprejet le predlog na razširjenje volilne pravice na vse pismente državljanke moškega spola.

Prihodnje leto 1882. je prineslo znatno izpremembo. Parlament je namreč v svoji seji 14. februarja tega leta sprejel volilni zakon, ki je odpravil enomandatske volilne okraje in uvedel »glasovanje po listah«. Država se je razdelila v 135 volilnih okrajev s 3 do največ 5 mandati. Zakon je določal, da okrajev s 5 mandati ne sme biti manj kot 33 in ne več kot 38; praktično so jih uvedli 35. V okrajih s 3 ali 4 mandati so liste izkazovale 3, oziroma 4 kandidate, v okrajih s 5 mandati pa samo 4 kandidate, tako da je en mandat ostal manjšini. Volilna okrožja so bila začrtana strogo v mejah provincij in ker je bilo več provincij, ki jim je šlo po več kot pet poslancev, so se provincije razdelile v volilna okrožja, ki so imela ime provincije in poleg njega redovno številko I, II, III, n. pr. Novara I, Novara II itd. Ta volilni način pa je bil le kratkega življenja: preživel je samo tri zakonodajne dobe in z novim volilnim zakonom z dne 5. majnika 1892 se je zopet vpostavljal enomandatski volilni način.

Splošna in enaka volilna pravica se je uvedla v Italiji šele leta 1912. Tedaj je tudi znatno poskočilo število volilcev, katerih je bilo leta 1893. tri milijone, po uvedbi splošne in enake volilne pravice pa osem milijonov in pol. Pri zadnjih volitvah leta 1921. je bilo okoli 13 milijonov volilcev.

Leta 1919. je bil sprejet nov volilni zakon, ki je uvajal proporc. Za prve volitve po novem volil. načinu leta 1919. so bila določena volilna okrožja, ki so imela največ pet mandatov. Že pri naslednjih volitvah, leta 1921., pa se je obseg volilnih okrajev znatno razširil,

ker se je določilo najmanjše število poslancev enega okrožja na 10. Največje okrožje je štelo 28 mandatov. Za nove pokrajine so v tem pogledu veljale posebne določbe. Z njihovimi zastopniki se je število vseh mandatov zvišalo na 535. Sedaj, ko izvoli še Reka svojega poslanca, bo štel italijanski parlament 536 poslancev.

Sedajni volilni zakon, odobren v zbornici 21. julija 1923, uvaja večinski volilni sistem in določa listi, ki dobi v vsej državi vsaj 25% vseh oddanih glasov in relativno večino nad vsemi ostalimi, dve tretjini vseh mandatov, torej 356, dočim pa si ostale liste po posameh volilnih okrajih razdelje ostalo tretjino mandatov, to je 179, sorazmerno številu glasov, dobljenih v vsakem posameznem volilnem okrožju. Volilnih okrajev je 15 (z Reko 16) in so zelo različna po številu poslancev. Evo jih: Piemont 38 mandatov, Liguria 19, Lombardia 76, Veneto (sem spadata Trentin in Gor. Poadižje) 54, Venezia Giulia (provincije Trst, Videm, Pula, Zader) 23, Emilia 43, Toscana 37, Marche 15, Lazio in Umbria 35, Abruzzi in Molise 15, Campania 47, Puglie 36, Calabria in Basilicata 23, Sicilia 62, Sardegna 12; Reka 1.

Volilna pravica je splošna, enaka in tajna in jo imajo vsi državljani, ki so dopolnili 21. leto starosti ali pa ga dopolnijo do 31. majnika tistega leta, v katerem se vrše volitve in jim iz kateregakoli razloga volilna pravica ni odvzeta.

Razmejivna komisija. — Reška pokrajina.

— Sušak, 13. febr. (Izv.) Jugoslovnsko razmejivno komisijo tvorijo: predsednik general Ljubo Milić, delegatje general Ječemić, fregatni kapetan Klobučar, brodolastnik S. Račić, vseučiliški prof. dr. Silović; eksperti Deroko za železniška vprašanja, C. Delović za carinska in pristaniški kapetan Celič za pristaniška vprašanja. Italijanska komisija: predsednik senator Quartieri, delegatje Casati, Barbarich in Depoli, eksperti Tessadori, Luccer, Pulitti in Palmieri. Italijanska delegacija biva v Opatiji, jugoslovnska na Sušaku. — Po členu 10. rimske pogodbe se imajo ratifikacije izmenjati najdalje tekem 20 dni od dneva podpisa, tako da bi se moralo to zgoditi 16. t. m., in v ponedeljek bi morala slediti izpraznitev Baroša in Delte. Vprašanje prevzetja onega dela reškega pristanišča, ki pripada nam za 50 let, se reši, ko se dogore vsa tehnična vprašanja.

Sven Elvestad:

Dama v borbi z dvema.

»O tem sem prepričana.«
»In da sem jaz policijski agent?«
»Na to vprašanje nečem odgovoriti.«
»Morda,« je dejal Krag. »ste uganili resnico. Rad bi z onim tujcem govoril, vendar pa nečem, da bi kdorkoli izvedel, da ga zasledujem.«
Gospa je obljubila, da bo varovala najstrožjo molčečnost. Ko je Krag dobil še potrebna pojasnila, kje vodi najbližja pot k mali vili v Söderwikenu, se je poslovil od klepetave gospe.
Svojemu tovarišu v Kopenhagenu je povedal, da se nastani v hotelu »Malberg«, in ko se je vrnil v hotel, je našel pri vratarju nase naslovljeno pismo, ki ga je čital z največjim zanimanjem in ki mu je dalo povod k novemu razmišljanju.
Pisal mu je danski detektiv Boyesen, ki mu je pri tej stvari pomagal že v Kopenhagenu.
Pismo se je glasilo tako-le:
»Dragi gospod Krag! Ker vem, da se zelo zanimate za žalosten dogodek, ki je povzročil smrt gospe Sonje v morskih valovih — sicer jaz ne delim tega zanimanja in si ga tudi ne morem razlagati — smatram za potrebno, da Vam sporočim, kaj je izvedela tukajšnja policija. Kakor veste, je odvetnik

37 Gade zelo imovit mož, in pojasnila, ki sem jih dobil, postavljajo dogodek v zelo čudno luč. Dosle ni nihče vedel, da je imela gospa Sonja poseben nagon za luksus in da je potrebovala izredno mnogo denarja. Sedaj pa se je pokazalo, da je izvajala za hrbtom svojega moža čudne transakcije, da je dobila v roke denar v gotovini. Neka tukajšnja zastavljalnica je policiji zaupno sporočila, da je gospa Gadejeva tekem zadnjega polletja v tem zavodu zastavila dragocenosti za zelo znatne vsote. Morda me boste vprašali, dragi moj Krag, kako to, da je mogla zastavljati dragocenosti brez vrednosti svojega moža. V tem pogledu je postopala bolj pretkana, kakor bi človek prisodil dami iz najboljših družbe. Dala je napraviti ponarejen lišp, ki je bil na las podoben pristnemu. In dočim so pristni dragulji ležali v zastavljalnici, je ona pri prvih družabnih prireditvah v sezoni nosila potvorjene. Kaj pravite k temu? Ne vem, kako visok je znesek, za katerega je zastavila druguje. Domnevam pa, da znaša celokupna svota z obrestmi vred 10 do 12000 kron. To je prav lepa svota za pol leta, kaj ne? Najlepše na stvari pa je to, da mož ni o tem ničesar vedel in ničesar slutil. Strela božja, zakaj je neki potrebovala ta denar? Morda je vendar nekaj resnice na govorici o samomoru! To je torej, kar Vam imam sporočiti, dragi prijatelj. So to pojasnila, ki pravzaprav policijo nič ne brigajo. Zato Vas prosim, da ta pojasnila porabite z največjo diskret-

nostjo. Nadejam se, da se na Švedskem prav dobro zabavate.«
To pismo je Asbjörn Krag prečital svojemu prijatelju, policijskemu poročniku, ko sta sedela v vlaku v Söderwikenu.
»Iz tega pisma je razvidno,« je pripomnil, »da je sedaj jela policija v Kopenhagenu vendar le sumiti, da se za to afero vendar le skriva neka tajnost. Nadejam se, da se policija v Kopenhagenu prav dobro zabava.«
Policijskega poročnika je to pismo silno osupnilo. »Pismo potrjuje, česar sem se bal, da so bili banditi tako nesramni, da so izsiljevali denar od gospe Sonje. V druge svrhe gotovo ni potrebovala denarja. Zivela je vendar razmeroma primerno in skromno.«
Nato ni Krag ničesar odgovoril. Po njegovem obrazu soditi, ga poročnikovo mnenje ni posebno zanimalo. Med enourno dolgočasno vožnjo v Söderwikenu ni nato spregovoril niti ene besede.
Iz Malmöja je občinskemu predsedniku v Söderwikenu poslal brzojavko, naj ju pričakuje na kolodvoru.
Ko sta prispela tjakaj, je bila že tema, zato jima je predstojnik s svetliko v roki kazal pot k občinski pisarni.
Bil je silno radoveden izvedeti, kaj je privedlo oba tuja gospoda, »mo ne kraja. Krag mu je

povedal, kar se mu je zdelo potrebno, in občinski predstojnik, ki je bil zelo razumen mož, je takoj spoznal, da gre za neko tajno stvar, zato tudi ni z vprašanji dalje silil v prišlece.
Ko sta povedala, da zasledujeta nekega Rusa z imenom Ivan Rjepin, jima je takoj povedal, da je ta mož že vzbudil njegovo pozornost.
Vila, ki jo je Rus vzel v najem, je bila od stanovanja občinskega predstojnika oddaljena kakšnih dvajset minut.
»Jutri ga lahko posetimo,« je dejal občinski predstojnik.
Protj temu je protestiral Asbjörn Krag, ki se je hotel takoj napotiti tjakaj.
Župan je bil nekoliko začuden radi te hitrosti, vendar pa je takoj izjavil, da je pripravljen ju spremljati.
»All imate pri sebi kakšno orožje?« je vprašal Krag.
Župan ga je ves začuden pogledal.
»Orožje?« je vzkliknil in vzravnal svojo krepko postavo. »S svojimi rokami lahko dečaka vtaknem v žep.«
»Nisem strahopetec,« je resno pripomnil Krag, »vendar zahtevam, da vzamete sabo orožje.«
Smeje se je vtaknil občinski predstojnik v žep nabit revolver in nato so se vsi trije odpravili na pot, da poiščejo morilca gospe Sonje.

F. M.-I.

O našem dedu.

Ni ga več. Imel je prodajalno na vogalu ulice, pa če si se bližal prodajalni z desne strani ali z leve in si bil tujez v Ljubljani, si se zavzel in ti je strmočemu zastal korak — glej čudo: en meter nad pragom v prodajalno je prosto v zraku plaval obilna temna krogla, polovico si je videl, polovica krogle je bila skrita za podbojem vrat! Nad kroglo — nič, pod kroglo nič!

Je dotekla in se ustavila — mirno, tiho — nič se ni potrla, le vzmet, ki uro goni, je doalužila in odnehala. Pa ni bil pozabil poprej se južnati in ni prezrl opozoriti hčera, naj pazita, da v prodajalni ne zamrzne plin. Tako je bilo vse v redu — dal Bog, da za nami, ki mu bomo sledili, ne bo drugače!

naš ded priznal: »Čedno so bili oblečeni, res čedno, kar se reče, da so bili oblečeni prav čedno — in bi bil gospodo od pogrebnega zavoda odšel še bolj prijazno pozdravljaj, nego jo je.

odkrival in jih pozdravljaj »kajna!« — to je bila njegova okrajšava za »kajnam sel« in je sploh jako rad pozdravljaj. Dražil sem ga, da zato, da mu odzdravljaj in si tako izrabljajo klobuke in so prisiljeni si kupiti nove. Kajti ded je prodajal klobuke. — Poznal je vse ljudi — le za imena jim ni imel spomina in kadar nam je hotel opisati dotičnika, ki ga je imel v mislih, pa mu zopet ni šla z jezika označba njegovega poklica ali urada.

čaj, da si ogrejemo prezeble ude, in bi moralo biti v dedovem čaju veliko sladkorja, in bi zraven izjavil, da ne bo nič jedel, pa bi bil le jedel po malem in brez prestanka — tako blaženo lepo mu je vse dišalo!

Jončka Kramar roj. Urek. v 24. letu starosti nenadoma v sredo 13. t. m. ob 13. mirno in bogu vdano zaspala. Pogreb se vrši v soboto, dne 16. t. m. ob 10. dopoldne iz hiše žalosti na farno pokopališče v Cerkljah.

Milanček. Globoko potrtem srcem naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem, da se je večeraj, dne 13. t. m. preselil naš ljubeček.

MALI OGLASI. Cena malih oglasov vsaka beseda 50 para. — Najmanje pa Din 5.—

VELIKA ZALOGA VSEGA elektrotehničnega materijala. MOTORJEV - SVETILNIH TELES - GRADNJE ELEKTRARN - INSTALACIJE.

Prva slovenska izdelovalnica USKJATIH OBLEK. Drago Schwab Ljubljana - Dvorni trg 3.

potnika. Za zanesljivo moč stalna služba z velikimi dohodki. Istotako se reflektira na še zmožne vpokojence. Ponudba je nasloviti pod dobra in zanesljiva moč „994“ na upravo Slovenskega Naroda.

Kam prijatelj? Na so namu in upodabni namovo zbiranje cenah, bitim h. A. Šinković neel. K. Šoss Ljubljana, Mešni trg 10.

Prometni zavod za premog d.d. v Ljubljani prodaja premog iz slovenskih premogovnikov vseh kakovosti, v oseh vsogonih po originalnih oseh premogovnikov za domačo uporabo kakor tudi za industrijska podjetja in raspešava na debele.

Modelni mizar. (Modelltischler), več, samostojen delavec, za izvršbo vseh takih del, se išče za takoj. — Ponudbe s prepisi spričeval in plačilnih zahtev naj se pošlje pod »Vešč mizar 921« na upravo »Slovenskega Naroda«.

Zahvala. Za mnogostanske izraze odkritostnega sožalja, ki smo jih prejeli plameno ali ki so nam bili izraženi osebno ob nenadomestljivi izgubi našega ljubljenege soproga, nepozabnega očeta, sina in brata, gospoda Frana Adamiča.

Prodajalka, starejša moč, z 10letno trgovsko prakso, izvurjena v vseh trgovskih panogah, zmožna voditi samostojno kako podružnico, želi premeniti sedanjje mesto. — Naslov pove uprava »Slovenskega Naroda«.

Službe. Učenka. za trgovino v Sp. Šiški — se takoj sprejme. — Naslov pove uprava »Slov. Naroda«.

Sprejem. služkinjo; najraje z dežele — k zakoncema brez otrok. — Eventuelno tudi postržnico za čas od 8. do 3. ure. — Naslov v upravi »Slov. Naroda«.

Učenca. z nekaj razredi mečanske šole — le iz dobre rodbine — se sprejme v trgovino z mešanim blagom. — Jos. Divjak, Ribnica.

Sprejem. skromnega dekleta kot služkinjo k dveh osebam, ali pa postržkinjo za ves dan, ki ima svoje stanovanje. — Naslov pove uprava »Sl. Naroda«.

Računarica, spretna, večja tudi knjižgovodstva, z najboljšim spričevalom, išče mesta v kakih pisarni pri kakršnem koli podjetju. — Ponudbe pod »Marliiva 1184« na upravo »Slov. Naroda«.

Potrebujemo dve sretni šivilji za ženske slavnike, ena bi bila po možnosti obnem stafrerka, ki bi imela stalen posel. Naslov takoj. — Pismene ponudbe na: Jovanović, Split, Ban Jelatičeva ulica 9.

Knjižgovodkinjo, večšo strojepisja ter slovenske in italijanske korespondence — sprejme lesna družba v Sloveniji — Lastnoročno pisane ponudbe z navedbo referenc pod »Lesna« na: Aloma Company, Ljubljana.

Mesto knjižgovodje korespondenta ali slično sprejme takoj pri industrijskem ali trgovskem podjetju vpokojen mlad uradnik. Večletna blagajnik, vašč slovenskine, srbohrvaščine in nemščine. Referenca. — Ponudbe pod »Upokojenec« na: Aloma Company, Ljubljana.

Prodajalka, starejša moč, z 10letno trgovsko prakso, izvurjena v vseh trgovskih panogah, zmožna voditi samostojno kako podružnico, želi premeniti sedanjje mesto. — Naslov pove uprava »Slovenskega Naroda«.

Prodaj. Štirisedezni avto znamke Laurin & Klemm, v najboljšem stanju, se ceno proda. — Josip Puh, Ljubljana, Gradaška ulica 22. 1016.

Ugodno naprodaj tri dobro ohranjene ženske obleke. — Na ogled so v trgovini Košak-Gačnik, Kongresni trg št. 4. 1176.

Pisalo mizo (amerikanski rouleaux), masivno, iz hrastovega lesa, novo, nerabljeno, poceni prodam. — Po nudi pod »Rouleaux« na: Drago Beseljak, Ljubljana, Sodna ulica. 1149.

Brinjevo olje se kupi. — Ponudbe z navedbo cene na: Srečko Potnik, Ljubljana, Meštelkova ulica. 1037.

Stanovanja. 2 meblovani sobi v mestu oddam takoj proti posojilu 12.000 dinarjev. — Naslov pove uprava »Sl. Nar.«.

Stanovanje v Mariboru zamenjam za stanovanje v Ljubljani. — Ponudbe pod »Maribor/1154« na upravo »Sl. Naroda«.

Odda se lepo meblovana soba dvema boljšima gospodom. — Poizve se: Verhovčeva ulica 11, prtlj. desno. 1135.

Mala sobica, opremljena, z električno razsvetljavo, sredi mesta — se takoj odda. — Naslov pove uprava »Slov. Naroda«.

Mesečno sobo s posebnim vvhodom v Sp. Šiški — s hrano ali brez — iščem. — Ponudbe pod »Sobica Šiška 1177« na upravo »Slov. Naroda«.

Travnik in gozd. 13.000 m², leži za Rožnikom ob Večni poti, pripraven za vsako stavbišče, naprodaj. Cena 20 dinarjev za m². V poštev pridejo samo tisti kupci, ki reflektirajo na celo parcelo. — Natančna pojasnila daje lastnik v Zg. Šiški 105. 1183.

Dobro idoče malo podjetje (strojno pletenje) — na prometnem kraju sredi mesta in z lokalom, se proda. — Resni reflektanti naj se oglašijo pod »Podjetje Din 125.000 1172« na upravo »Slov. Naroda«.

Priložnost za trgovce! Proda se v prometnem trgu na Stajarskem enonadstropna hiša z gospodarskim poslopijem in gostilno, primerna za trgovino. Poleg je velik vrt in polna ledenica. Cena ugodna. — Ponudbe pod »Cena ugodna/1166« na upravo »Slov. Naroda«.

Pozor! Amerikanci. Proda se iz proste roke večje kmetijsko posestvo z vsemi gospodarskimi poslopiji, z lepim sadnim vrtom, njivami, travniki in gozdovoma. — V hiši se sedaj nahaja tudi gostilna, in sicer ob cesti Skofja Loka-kolodvor. — Natančnejša pojasnila daje: M. Kržnik, Raiburg. 1048.

Pozor! Radi preselite se proda ali da v našem specialni dobro vpejani krojaški salon, in to v najlepšem in najmodnejšem kraju v Trbovljah. Lokal je najpripravljen tudi za vsako drugo trgovsko podjetje. Reflektanti se na željo odostni takoj stanovanje, velik vrt in drugi gospodarski prostori. — Le resni reflektanti naj se zglašijo osebno pri posestniku Alojziju Lesaku, Trbovlje I št. 252 (poleg lekarne). 1188.

Konc. prometna pisarna L. Stuhec, Maribor. Lekarniška ulica št. 4 proda trgovsko hišo v Mariboru z dobro speccirsko trgovino in gostilno in prostim stanovanjem; dvodružniško vilo s prostim modernim petosobnim parketiranim stanovanjem, z električno, vodovodom, plinom in lepim vrtom; manjša posestva v mariborski okolici in drugod ter gozdna posestva za sečnjo in veleposesstva.

Prostovoljna javna dražba. hišne in kuhinjske opravne ter dobro ohranjene gramofona se bo vršila dne 15. in 16. februarja t. l. ob devetih dopoldne na Stolbi št. 8. 1180.

Najnovejši modeli otroških vozičkov in dvokoles — najceneje pri »Tribunac«, tovarna dvokoles in otroških vozičkov, Ljubljana, Karlovska cesta št. 4. — Ceniki franco. — Sprejmejo se tudi vsa popravila. 1093.

Zaloga klavirjev in pianinov. najboljših tovarov Bendorfer, Czapka, Ehrbar, Hösl, Schweighofer, Originaj Stingl itd. Tudi na obroke! — Jerka Hubad, roj Dolenc, Ljubljana, Hillserjeva ul št. 5. 30.

Najdeno je, hiše so dobe sajcaje in najboljše pletavne vseh vrst, kol novejice, šali, jampirji t. d. — Vsi izdelki so prvotni in v čisti konkurenci. — Za vsa naročila se priporoča trdka A. POGAČNIK, LJUBLJANA, Vojkova Mišiča cesta 21, II. nadst.